

## DAJANA

**DAJANA** je intrigantan portret Dajane, princeze od Velsa, tokom poslednje dve godine njenog života. Ulogu poznate princeze preuzela je glumica nominovana za Oskara, Naomi Vots (*J. EDGAR*, *FAIR GAME*, *21 GRAMS*). Navin Endruz, najpoznatiji po ulogama u *THE ENGLISH PATIENT* i televizijskoj hit seriji *LOST*, tumači lik dr Haznata Kana. Sporedne uloge imaju Daglas Hodž, Džeraldin Džejms, Čarls Edvards i Džulijet Stivenzon.

Film je majstorski režirao Oliver Heršbigel (nominovan za Oskara za film *DOWNFALL*) po scenariju međunarodno priznatog pozorišnog dramaturga Stivena Džefriza (*The Clink*, *Libertine*). Intrigantna ljubavna priča opisuje kako je sreća koju je pronašla u ličnom životu pomogla Dajani da uspe u svojoj ulozi kao značajna međunarodna humanitarna aktivistkinja.

Film su producirali Robert Bernstajn i Daglas Re iz „Ecosse Films“ (*NOWHERE BOY*, *WUTHERING HEIGHTS*, *MRS BROWN*), a koproducenti su Met Delargi i Džejms Sejnor (isto iz „Ecosse“) i Pol Riči. Izvršni producenti su Tim Haslam, Mark Vuli i Ksavijer Marčand. Novinarka i rediteljka dokumentarnih filmova (*DAJANA: HER LAST LOVE*) je pomoćna producentkinja.

Reditelj i producenti su okupili talentovani i kreativni tim kako bi napravili istinski pronicljivu i empatičnu studiju Dajaninih poslednjih godina. U timu su Rajner Klausman S.C.S. (*DOWNFALL*, *THE EXPERIMENT*), dugogodišnji saradnik reditelja, dizajnerka produkcije Kejv Kvin (*TRAINSPOTTING*), kostimograf Džulijan Dej (*RUSH*), vizažistkinja i stilistkinja za kosu Noriko Vatanabi (*UNKNOWN*, *MEMOIRS OF A GEISHA*), montažer Hans Fank (*DOWNFALL*) i kompozitorka, dobitnica Oskara, Rejčel Portman (*EMMA*, *CHOCOLAT*).

## O FILMU

### **PREDSTAVLJANJE DAJANINE PRIČE NA VELIKOM EKRANU**

Produksijska kuća „Ecosse Films“ predstavlja ljubavnu priču Dajane i dr Haznata Kana, britansko-pakistanskog kardiologa. „Smatramo da je ta veza ključna za razumevanje poslednjih godina njenog života,“ rekao je Bernstajn. Pre nego što su se upustili u snimanje filma čekali su da se završe sva zvanična istraživanja njene smrti. A kad su bila gotova i kad je Kan potvrdio da je bio u vezi s Dajanom, znali smo da možemo da napravimo film na osnovu činjenica i stvarnih događaja.

Bernstajn od samog početka nije hteo da napravi tipični biografski film o Dajani. Želeli su film koji će se usmeriti na osobu kakva je Dajana postala tokom te poslednje dve godine, a ne na tragičan način na koji je poginula. „Kad pokušavate da sagledate život poznate osobe morate da ga sažmete u određeni vremenski period i kroz ključni odnos koji je uglavnom nepoznat javnosti da pojasnite rediteljevu interpretaciju života te osobe,“ objasnio je.

„Dajana je učinila mnogo dobrog i povećala svest javnosti o onome šta proživljavaju žrtve mina, što je zaista bilo važno istaknuti. Kako se osećala imalo je veliki uticaj na njenu samouverenost i na to kakva je žena postala pri kraju svog života. A Haznat je uveliko doprineo tome.“

Producenti su za scenaristu hteli Stivena Džefriza, poznatog pozorišnog dramaturga i scenaristu. Kad su se sreli s njim odmah su mu dali kratak nacrt priče o Dajani i Kanu od tri stranice, a on se nakon nekoliko dana vratio sa stranicama punim dijagrama u boji koji su pratili razvoj priče u filmu. Jedan od ključnih izvora materijala koji mu je bio važan kod pisanja scenarija bio je onaj put kad se susreo s Dajanom, kad mu je uručila nagradu „Evening Standard Drama“: „Odmah sam shvatio da je u medijima potpuno pogrešno prikazuju kao blesavu i neozbiljnu ženu: bila je pametna, duhovita i zabavna. Veoma sam se oslanjao na tih pet minuta razgovora dok sam pisao scenario i smišljao šta bi ona rekla.“

### **ISKRENI PORTRET PRINCEZE**

Džefrizu je bio pravi izazov da piše scenario za film koji se zasniva na stvarnim osobama i događajima, a pogotovo da piše o nekim od najpoznatijih osoba u svetu: „Ključni događaji u takvim filmovima su oni trenuci koje niko nije video, privatne scene između dve osobe kad niko ne zna šta se dogodilo. Kod pisanja takvih scena koristio sam maštu i svoj osećaj empatije. To je bilo najteže.“

Hteli su da predstave Dajanin život što su tačnije mogli, pa su mnogo istraživali i koristili arhivske snimke i materijale i razgovarali s mnogo osoba koje su je poznavale. Dok je radio istraživanje za scenario, Džefriz je pročitao mnogo knjiga i članaka o toj temi. Ključna je bila knjiga Kejt Snel - „Diana: Her Last Love“, koja je kasnije postala i savetnica pri snimanja filma. „Ecosse“ je otkupio prava na knjigu koja se bavi upravo Dajaninim odnosom

s Kanom i istražuje vrlo temeljno šta se odvijalo. Takođe je pročitao knjigu Sare Bredford - „Diana“, u kojoj je najbolje opisano kako se oblikovao Dajanin karakter. Upoznao je Unu Šalni-Tofolo, jednu od Dajaninih isceliteljki koja mu je pružila uvid u duhovni život i aspekt Dajaninog karaktera. „Vrlo mi je bilo važno što sam se našao s Dejvidom Patnamom koji je dobro poznavao Dajanu, koji mi je potvrdio da sam uspeo dobro da prenesem njen karakter.“

### **PRONALAZAK PRAVOG REDITELJA:**

#### **OLIVER HERŠBIGEL SE PRIDRUŽUJE FILMSKOJ EKIPI**

Sledeći korak producenata je bio da nađu pravog reditelja za film. Obratili su se Oliveru Heršbigelu, nominovanom za Oskara za svoj rad na filmu *DOWNFALL*, filmu koji su pogledali nekoliko puta. Prepoznali su njegov dar da na filmu predstavi dramatičnu priču o nekome ko je poznat u celom svetu, „Već je snimio remek-delo o jednoj ikoni, ikoni zla u tom slučaju, tokom poslednjih dana njegovog života. Dajana je jedna druga ikona koja je na svoj način isto zapela u sopstvenom bunkeru,“ rekao je Bernstajn. Uopšte nisu razmišljali o tome da li je Heršbigel britanski reditelj ili nije. „Znali smo samo da je Oliver savršeni reditelj za ovaj film,“ dodao je.

Heršbigel je, naravno, čuo za princezu Dajanu, ali nije bio upoznat s pričom koju su hteli da ispričaju. Kad su mu poslali prvi scenario uopšte nije hteo da ga pročita: „Princeza Dajana me nije zanimala, ali moj agent mi je rekao da je Stiven Džefriz odličan pisac, pa sam ga pročitao. Izenadio sam se – nakon deset stranica sam se navukao i na kraju dobio ono što nisam očekivao – vrlo uzbudljivu i dirljivu ljubavnu priču.“

Scenario je već gotovo bio dovršen kad se Heršbigel pridružio projektu, ali je ipak uspeo da unese u film osećaj izolacije i emocionalne praznine koji je Dajana imala, tako što je povećao svest publike o tome da je neprestano bila okružena medijima i telohraniteljima. „Pomoglo je i to što sam Namac i što nisam bio deo onog što se odvijalo tada u Engleskoj. Dakle, imao sam jasan pogled na stvari. Tako sam mogao da snimim film koji je autentičan, iskren i što bliže istini, a da nisam morao ničega da se bojim,“ rekao je reditelj.

Za snimanje filma se pripremao detaljno istražujući njen život, čitajući knjige, gledajući iznova i iznova snimke s Dajanom i posmatrajući njene fotografije kojima je oblepio zidove. Takođe je imao pristup i ličnim pismima koje je Dajana napisala i koja su mu postala najbolji izvor informacija. Doživeo je Dajanu kao klasičnu filmsku zvezdu nalik Marlen Ditrih. „Iz nje je izvirala određena energija koju vidite samo u tim zvezdama. Poput svih ikona nije bila savršena, ali upravo ono što ih čini stvarnima jeste ono što ljudi obožavaju. Žene iz celog sveta volele su Dajanu.“

Što je više Heršbigel istraživao o Dajani, sve više mu se sviđala. Opisao ju je kao najfascinantniji i složen lik s kojim je ikad radio. „Stvarno je sve promenila. Ako se udate u kraljevsku porodicu morate da se držite pravila, što je vrlo samotno i nimalo zabavno za ženu, ili da odlučite da se pobunite.“ Upravo to je uradila Dajana i Heršbigel joj se zbog toga divi. „Bila je buntovnica, a istovremeno nesigurna i preplašena. Bila je borac i to mi se kod nje sviđa. Haznatova baka ju je uporedila s lavicom i upravo takva je i bila.“

## **SRCE PRIČE**

Srce filma je Dajanina transformacija iz blago depresivne i usamljene žene u nekoga ko je pronašao ispunjenje u privatnom životu, što se odrazilo i na njen profesionalni život. U toj priči odvija se ljubavna priča između Dajane i Kana.

„To je predivna ljubavna priča,“ rekao je Heršbigel. „Važno je da se ljudi upoznaju s njom, jer je njihova ljubav bila vrlo iskrena i stvarna, a istovremeno je poput bajke: muškarac iz druge kulture zaljubljuje se u najpoznatiju ženu na svetu. To nas može naučiti mnogo čemu, poput svake dobre priče.“

Reditelj je hteo da prenese njenu priču na velike ekrane i pokaže što više raznih strana njenog karaktera. Poput svih ikona i Dajana je vodila poseban život koji može da bude vrlo samotna, a kad se tome pridruži i osećaj paranoje, njen život je umeo da bude vrlo težak. Kako bi naglasio njenu usamljenost, reditelj je snimio mnogo privatnih trenutaka kad je Dajana zarobljena sama u svom apartmanu dok radi svakodnevne stvari koje su vrlo suprotne stvarima iz njenog javnog života princeze.

„Kad Dajana upozna Kana počinje da shvata važnost ne samo davanja ljubavi, za šta je bila vrlo sposobna, već i primanja ljubavi,“ objasnio je Heršbigel. Pratio je njihov odnos do tačke kad shvate da, uprkos tome što su emocionalno i duhovno povezani, njihovi životi nisu kompatibilni. „Imali su odličan odnos, ali se ipak nisu do kraja predali jedno drugome, što mi takođe obrađujemo u filmu,“ primetio je Bernstajn.

Heršbigel je verovao da su Dajana i Kan odmah prepoznali jedno u drugom srodnu dušu. „Oboje su bili 'osobe s energijom', kako ih ja zovem. Oboje su bili iscelitelji i vrlo svesni potreba drugih. On je i danas doktor, a ona je, iako nikad nije bila doktor, imala tu istu energiju isceljivanja. Sve osobe s kojima sam razgovarao su rekle da bi onda kada uhvati nekog za ruku uzdignula tu osobu.“

„Ko zna šta bi se dogodilo da je živa danas?“ zapitao se Bernstajn. Haznat je nedavno rekao, kad je otvarao bolnicu u Pakistanu, da bi Dajana da je živa definitivno bila kraj njega, kao njegova žena ili udata za nekog drugog. „To ostavlja utisak da, što se tiče njega, njihova priča nije bila nužno gotova, ali nikada nije dobio drugu priliku, i to je tragična strana ove priče,“ dodao je Bernstajn.

## **PREUZIMANJE ULOGE PRINCEZE:**

### **NAOMI VOTS KAO DAJANA**

Producenti nisu dugo tražili osobu koja će glumiti Dajanu i odlučili su se za Naomi Vots koja je bila dvaput nominovana za Oskara za uloge u *21 GRAMS* i *THE IMPOSSIBLE*. „Naomi je odlična glumica koja je poput kameleona. Gledate je i znate da je to ona, ali ona se toliko uživi u ulogu da istovremeno gledate i Dajanu. Ima neverovatan dar.“

Producentima je takođe bilo važno to da je Votsova poreklom britanska glumica. „Naomi se rodila u Engleskoj i ova uloga je u njoj DNK. Seća se dana kad je Dajana umrla i kako je to uticalo na nju i ceo svet. Ona se uživi u ulogu i njena sposobnost da imitira Dajanin glas je jednostavno neverovatna.“

Votsovoj nije bilo lako da odluči da li će preuzeti ulogu Dajane: „Nisam bila sigurna da li želim da preuzmem na sebe tu ulogu, jer je jedna od najpoznatijih žena našeg vremena, što dolazi s mnogo tereta. Svi misle da je poznaju, pa sam se pitala da li bih uopšte mogla njen lik da učinim svojim.“ Producenti su nastavili da je nagovaraju dok nije pristala da pročita scenario. Počela je da istražuje njenu priču i otkrila da ne zna mnogo toga o njoj, što ju je zaintrigiralo. „Definitivno je počela da me zanima njihova ljubavna priča. Shvatila sam da mnogo toga ne znam o njenom životu, poput ovog odnosa koji je srce filma.“

Ubrzo je Votsovu osvojila Dajana i njen karakter. Uloga je postala sve ono što traži kao glumica. „Sviđa mi se da glumim žene koje su komplikovane i pune kontradikcija, kakva je upravo bila Dajana. Ponekad je bila snažna i buntovna, ali znala je da bude i srećna, mudra i vragolasta, da se kikoće i koketira. Volim da gledam takve žene na ekranu, a takve žene me privlače i kao prijateljice u pravom životu.“ Ne bi mogla da preuzme ulogu Dajane da nije imala pravog reditelja koji će joj pružiti sigurnost. Naomi je obožavateljka *DOWNFALLA* koji opisuje kao remek-delo i odlično ispričanu priču. „Kad sam se srela s Oliverom shvatila sam da je postao opsednut Dajanom i da se uživeo u taj svet. Zajedno smo uporedili priče i znala sam da ću ako preuzmem ulogu morati da verujem njemu i scenariju u potpunosti.“ Verovala je da će film uspeti ako ga bude režirao Heršbigel. Nekoliko nedelja kasnije preselila se u London da bi započela proces transformacije u Dajanu.

### **POSTATI PRINCEZA**

Naomi se bacila u istraživanje i pripremanje za ulogu. „Pripremala sam se za ovu ulogu više nego za bilo koji drugi lik,“ priznala je Votsova. Heršbigel joj je neprestano slao sve informacije i detalje koje bi pronašao, uključujući i parfem koji je nosila Dajana.

Za Naomi je najvažnije kod transformacije u Dajanu bilo imitiranje njenog glasa. „Šest nedelja pre početka snimanja intenzivno sam radila svaki dan na izgovoru s Peni Dajer (*THE QUEEN, MY WEEK WITH MARILYN*), a kasnije na setu s Vilijamom Konaherom (*RAILWAY MAN, BILLY ELLIOT*). Jednostavno sam znala da moram to dobro da uradim,“ rekla je. „Svi se odlično sećamo Dajaninog glasa. Bila je član aristokratije, ali nije govorila kruto i užtogljeno, već savremeno i toplo. I rođena majka mi je rekla 'O, Bože, ne znam da li ćeš uspeti da preneseš taj glas, Naomi!'“ Votsova je koristila intervju da bi proučavala glas i kretanje Dajane, njenu mimiku lica, kako je nosila kosu i izraz njenih očiju. Takođe ju je bolje razumela, a što ju je više slušala, to joj se više divila.

Naomi Vots je takođe usko sarađivala s Noriko Vatanabi (*MEMOIRS OF A GEISHA, PORTRAIT OF A LADY*) koja je osmislila njenu šminku i kosu. Vatanabijeva je s Heršbigelom pregledala stotine fotografija Dajane koje su bile snimljene između 1996. i 1997. godine. Hteli su izgled koji će publika prihvatiti, ali da Votsova ne postane karikatura Dajane.

„Naomi nije Dajanina dvojnica i to nije ono što smo hteli,“ objasnio je Bernstajn. „Ovo je naša interpretacija i njen izgled je takođe deo te interpretacije.“

Za Votsovu je transformacija u Dajanu počela nošenjem perike. „Imali smo četiri perike različite boje i dužine za frizure između 1995. i 1997. Bilo je teško snimati jer sam često morala da ih menjam četiri puta dnevno,“ rekla je. Važna karakteristika njenog izgleda bio je Dajanin nos koji je bio potpuno drugačiji od glumičinog. Na kraju su se odlučili za prostetiku. Iako su se oslanjali na korišćenje perike i nosa, reditelj tvrdi da su najvažnije bile oči. Koristili su mnogo maskare, a za intervju s Baširom mnogo ajlajnera. Naomi je takođe brijala obrve da bi bile više nalik Dajaninim.

Dajanina odeća, koju smo često vidali u medijima, takođe je imala važnu ulogu u transformaciji glumice. Kostimograf Džulijan Dej (*RUSH, NOWHERE BOY*) usmerio se na jednostavne tamno plave, crne, bež i pastelene boje. „Tokom poslednjih nekoliko godina svog života Dajana je imala jednostavan, elegantan i klasičan stil oblačenja. Nosila je jednostavne haljine i jednoboje materijale,“ rekao je. „Razgovarao sam s Naomi o tome šta joj odgovara, jer je bilo važno naći stil koji odgovara i njoj i koji je nosila Dajana.“

Dej je zamolio nekoliko dizajnera da za potrebe filma reprodukuju neke od odevnih kombinacija koje je Dajana nosila. Versaće, jedan od omiljenih Dajaninih dizajnera, ponovo je sašio istu plavu haljinu koju je Dajana nosila u Sidneju, a Žak Azagiri je pozajmio producentima dve haljine koje je nosila sama Dajana. Nije sva odeća koju vidimo u filmu kopija Dajanine odeće. „Sašili smo komade odeće u njenom stilu, i to kombinacije koje u stvarnom životu nije nosila. Nekima će se to svideti, nekima ne, ali mi ne snimamo dokumentarac.“

Kad su snimali svima poznate scene pazili su da odeća u potpunosti odgovara onome što je princeza tada nosila. To se odnosilo na intervju s Baširom, na himanitarnu večeru posvećenu Viktoru Čangu i dok je putovala po svetu zalažući se za borbu protiv mina.

### **PRONALAZAK OSTALIH GLUMACA**

Navin Endruz, poreklom sa severa Indije, bio je prvi i jedini izbor producenata za ulogu Kana. „Nakon što smo ga videli u *THE ENGLISH PATIENT* i televizijskoj seriji *LOST* prepoznali smo njegov talenat i empatiju koju unosi u svoju glumu,“ rekao je Bernstajn. Heršbigel je dodao da je odmah pomislio na glumca kad je pročitao scenario: „Ljubavna priča Navina i Žilijet Binoš u *ENGLISH PATIENT* me je najviše dirnula. Odmah sam pomislio: 'Želim ga za ovaj film.' Imali smo sreće što je bio slobodan.“

Za Kana je od svih osoba koje prikazuju u filmu, kaže Džefriz, bilo najteže pisati: „Odbija ga publicitet. Veoma mu se divim i nadam se da će ceniti to što smo mu vratili njegovo pravo mesto u Dajaninoj priči,“ rekao je. Producenti su se složili da je tumačenje nekog ko je stvarna i vrlo privatna osoba vrlo teško, ali na kraju je Endruz odlično uspeo u tome. „Mislim da je Navin uspeo odlično da prikaže suštinu Haznata, i to s velikom osećajnošću, šarmom i radošću življenja.“

Endruz je imao priliku da se upozna s osobama koje znaju ili su poznavale kardiologa i koje su rado s njim razgovarale o tome kakva je Kan osoba. Pomogli su mu i retki snimci s Kanom, pogotovo intervju s njim. „Doživio sam ga kao potpuno posvećenog svom pozivu i vrlo muževnog, bez neuroza koje pogađaju većinu savremenih muškaraca.“

Producenti su uvek nameravali oprezno i s poštovanjem da se obraćaju publici likom Kana. „S obzirom da većina glumaca u postavi igra stvarne osobe, osećali smo odgovornost prema njima. Nadam se da je ovo priča koju su hteli da ispričaju.“ Iako Kan zna za film, producenti su rekli da nisu imali priliku da se sretnu s njim. Heršbigel priznaje da bi mu bilo teško da se nađe s njim. „Sada shvatam koliko je to za njega morao da bude tragičan događaj. Svi koji su ikad bili stvarno zaljubljeni moraju da znaju kako je to kad izgubiš nekog koga toliko voliš. Znam da će on u jednom trenutku sigurno pogledati film i nadam se da sam uspeo da sve dobro prenesem publici.“

Pored Naomi i Navina u DAJANI glume talentovani i uspešni britanski glumci. Douglas Hodž (Paul Burrell), Džeraldin Džejms (Oonagh Toffolo), Čarls Edvards (Patrick Jephson) i Džulijet Stivenzon (Sonia) imaju ključne uloge u filmu. Producenti su kod biranja glumaca uspeali da se sretnu s nekim od stvarnih ljudi što im je veoma pomoglo, iako reditelj naglašava da nisu tražili fizičke dvojnike, već osobe sa sličnim manirama i držanjem. Tako su za Džepsona izabrali Čarlsa Edvardsa ne na osnovu fizičke sličnosti, već zbog njegovog držanja i stava. Kad su tražili glumca koji bi glumio Pola Barela, o kojem je napisano toliko toga negativnog, Heršbigel je odlučio da zaposli nekog ko je pristupačan i dopadljiv: „Ne smete zaboraviti da je Pol tada bio vrlo važan Dajani. Voleo ju je i uništila ga je njena smrt.“ Nadalje, iako Džeraldin Džejms (*GIRL WITH THE DRAGON TATTO*, *SHERLOCK HOLMES*) uopšte ne liči na Unu Tofolo, reditelj smatra da je uspela u potpunosti da prenese njenu toplinu i duhovnost.

Nisu svi likovi zasnovani na stvarnim osobama, kao, na primer, lik Sonje koju glumi Džulijet Stivenzon (*TRULY, MADLY, DEEPLY, BEND IT LIKE BECKHAM*). Bernstajn je objasnio: „Zapravo se zasniva na različitim prijateljima koje je Dajana imala tokom tih godina, uključujući njenog doktora, duhovnog savetnika i psihoterapeuta. Ona je spoj svih njih.“

### **POČETAK SNIMANJA**

Snimalo se na stotinu lokacija tokom devet meseci – u Hrvatskoj, jugoistočnoj Engleskoj, centru Londona, Pakistanu i Mozambiku. „To je vrlo ambiciozan film,“ priznao je Bernstajn. „Počeli smo da snimamo u Hrvatskoj, koja je predstavljala Australiju, Sredozemlje, Rimini i Bosnu, na nekih 30 lokacija u prve dve nedelje.“ U Engleskoj su snimali na lokacijama poput Hajd Parka i u Kensington palati koju su rekreirali u staroj zgradi u predgrađu Londona. Zatim su nakon pauze zbog povrede na setu nastavili u Mozambiku koji je predstavljao Angolu. Završili su sa snimanjem u Pakistanu.

Dizajnerka produkcije Kejv Kvin pomno je istraživala lokacije i stvarna istorijska mesta gde su kasnije snimali, a imala je više slobode za privatne scene iza zatvorenih vrata koje nisu bile praćene medijima. Te scene uključuju unutrašnjost palate i Kanovog stana.

Kvinova je imala fotografije Dajaninog apartmana u Kensington palati, ali nije znala kako je tačno izgledao kada je živela tamo: „Pazili smo na detalje, ali smo dopustili sebi određenu slobodu.“

Producentima je trebalo više vremena nego što su očekivali da pronađu lokaciju za Kensington palatu. Bili su ograničeni u tome na kojim lokacijama mogu da snimaju zbog kraljevske porodice, i bili su vrlo zahvalni kad su im dopustili snimanje pred legendarnim vratima prave Kensington palate. Takođe su dobili dozvolu da snime scene džogiranja u Kensington vrtovima. „Kraljevska porodica je definitivno svesna filma i dozvolila nam je da uđemo na takva mesta, tako da se nadam da znaju da ih izuzetno poštujemo, pogotovo Dajaninu decu, i da smo s poštovanjem i oprezno pristupili obrađivanju Dajanine priče.“

Reditelj i producenti su hteli da uključe u film ključne trenutke iz Dajaninog života tokom poslednje dve godine njenog života. „Očekujete određene scene u filmu o Dajani. Najvažnije je bilo prikazati ih tako da se publika priseti kako su se osećali dok se to događalo, pogotovo ljudi iz Velike Britanije,“ objasnio je Bernstajn.

Heršbigel je odlično uspeo da prenese scene koje su postale deo istorije, poput trenutka kada Dajana posmatra Kana dok operiše, hoda kroz minska polja u Angoli, grli stariju ženu pokraj groba u Bosni, posećuje žrtve pešačkih mina, odmara se na Dodijevom brodu, kao i dok daje intervju. Smatrao je takođe da je važno uključiti u film odnos Dajane i medija: „Pokušao sam da prenesem tu atmosferu koju sam prvi put primetio u dokumentarcima. Novinari su se gurali i sa svih strana joj vičući postavljali pitanja, a fotografi su je saletali kao jato insekata.“

Verovatno najvažnija scena u filmu je intervju s Baširom. Naomi je rekla: „Imala sam veći osećaj slobode kod snimanja scena iza zatvorenih vrata u Kensingtonovoj palati, jer niko ne zna tačno šta se tamo odvijalo. Važnija je interpretacija i iskrena gluma, a ne mimikrija. Ali što se tiče Baširovog intervjua, trudite se što više da se držite onoga što se događalo tokom pravog intervjua, kako se Dajana držala, kakvi su joj bili pogledi, kako je govorila.“

Cela filmska ekipa se složila da je savršeno uspela u tome. Tog dana se činilo kao da je na setu bila sama Dajana. „Bilo je teško razlikovati Naomin i Dajanin glas iz intervjua,“ rekli su producenti. „Bila je neverovatno dobra u toj sceni,“ dodao je Heršbigel. „Kao da smo gledali duha.“

### **SEĆANJE NA DAJANU I NJENA OSTAVŠTINA**

Film opisuje relativno nedavne događaje i Dajana je još uvek prisutna u sećanju javnosti, pogotovo u Velikoj Britaniji. Nadalje, mnoge od osoba opisanih u filmu još uvek su žive. „Bili smo vrlo oprezni kod adaptiranja ovih događaja za veliki ekran. Mnogo smo istraživali i potrudili se da snimimo najbolji mogući film na osnovu priče koju smo želeli da ispričamo,“ rekao je Bernstajn.

Naomi Vots takođe ima osećaj odgovornosti prema Dajaninim sinovima: „Stalo mi je do toga kako će se oni osećati. Sada su muškarci i razumeju da je njihova majka jedna od najpoznatijih žena našeg vremena i da će uvek zanimati ljude.“ Glumica smatra kako je



Dajanina priča vrlo važan deo istorije i priča koja se mora ispričati i koja bi na ovaj ili onaj način u jednom trenutku bila ekranizovana.

„Mislim da svi imaju dobre uspomene o njoj zbog njene tragične smrti. Svi se sećamo žalosti javnosti i cveća ispred Kensingtonove palate. Bila je odlična majka i snažna i pametna žena koja je premostila jaz između kraljevske porodice i javnosti. Nadamo se da će naša ljubavna priča postati još jedna od lepih uspomena na princezu Dajanu,“ rekli su producenti.

„Mislimo da smo uspeli da snimimo film koji odlično rasvetljava poslednje dve godine života ove svetske ikone. Nadamo se da će publika naučiti nešto novo o njenom životu. Ovo je prvi film o Dajani i mislimo da smo izabrali priču koja najviše odgovara ovom trenutku.“

Reditelj se nada da će publika iz filma, kao što je uvek slučaj s dobrim ljubavnim pričama, izvući nešto za sebe. „Dobra ljubavna priča uvek podstiče pitanja o tome šta je zapravo ljubav? S kim sam u vezi? Šta zapravo želim od života? Te priče su često tužne i tragične, ali mogu da nas nauče mnogo čemu i upravo to je ono čemu se nadam da će ovaj film postići,“ rekao je Heršbigel.

### **O FILMSKOJ EKIPI**

**OLIVER HERŠBIGEL** (reditelj) poznat je po svom kritički hvaljenom i nagrađivanom filmu DOWNFALL, o poslednjih 12 dana vladavine Adolfa Hitlera, koji je bio nominovan za Oskara za najbolji film na stranom jeziku. Heršbigelovi filmovi su MEIN LETZTER FILM, THE INVASION, DAS EXPERIMENT i FIVE MINUTES OF HEAVEN. Takođe je režirao i producirao prve četiri epizode hit serije BORGIA, a za nemačku televiziju je režirao MÖRDERISCHE ENTSCHEIDUNG – UMSCHALTEN ERWUNSCHT, TATORT, KOMMISSAR REX, TRICKSER, TODFEINDE, EIN GANZE GEWÖHNLICHER JUDE i DAS URTEIL. Heršbigel je nakon studiranja na Umetničkoj akademiji u Hamburgu privukao pažnju vodećih nemačkih televizijskih producenata prvim filmom koji je režirao 1986. U DAS GO! PROJEKT.

### **O GLUMCIMA**

**NAOMI VOTS** (Dajana) 2013. bila je nominovana za Oskara za svoj nastup u filmu THE IMPOSSIBLE, za koji je dobila brojne druge nagrade i nominacije. Naomi je takođe bila nominovana za Oskara za svoju ulogu u 21 GRAMS za koju je osvojila mnoge nagrade. Uskoro ćemo je videti u drami SUNLIGHT JR. i nestrpljivo očekivanom filmu TWO MOTHERS. Imala je hvaljenu ulogu u MULHOLLAND DRIVE Dejvida Linča i glumila je u J.EDGAR, DREAMHOUSE, FAIRGAME, YOU WILL MEET A TALL DARK STRANGER, MOTHER AND CHILD, THE INTERNATIONAL, KING KONG, WE DON'T LIVE HERE ANYMORE koji je i producirala, I (HEART) HUCKABEES, FUNNY GAMES i mnogim drugima.

**NAVIN ENDRUZ** (Haznat Kan) probio se ulogom u hit seriji LOST Džej Džej Ejbramsa, a glumio je i u drugim televizijskim serijama, poput THE BUDDHA OF SUBURBIA. Nedavno je glumio u THE BRAVE ONE i GRINDHOUSE, a videli smo ga i u

THE ENGLISH PATIENT iz 1996. godine. Karijeru je započeo u Engleskoj, a danas živi u Los Angelesu.

**KAS ANVAR** (Dodi Fajed) imao je preko 80 uloga na filmu i televiziji, a uskoro ćemo ga gledati u serijama AIR FORCE ONE IS DOWN i NCIS: LOS ANGELES. Anvar je glumio u filmovima SOURCE CODE, SHATTERED GLASS, THE TERMINAL, NEVERLAND, THE FACTORY, AGENT OF INFLUENCE i nedavno u nagrađivanom filmu ARGO. Na malim ekranima je igrao u posljednjoj sezoni serije LOST, kao i u LAST RESORT, 24, MAJOR CRIMES, IN PLAIN SIGHT, LEVERAGE, BOSTON LEGAL, N.C.I.S., THE UNIT, E-RING i MEDIUM. U Kanadi je glumio u hit seriji THE TOURNAMENT, seriji THE PHANTOM i SUPERSTORM. Uspešni je pozorišni glumac i pozajmio je glas likovima u nekoliko vrlo poznatih igara.